

FRYMARCZENIE (1) *sb n*

L sg frymarczeniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kupczenie, dawanie wzamian za co [czym]: iáko łą wšytki rzeczy przedáyne v nich/ o kápłaniech niegodnych ktorym vrzędy dáią/ o frymárczeniu beneficiámi y zówieszániu ná nich penfy. BielKron 216v.

Cf **FRYMARCZYĆ**

MB